

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/115/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8318201971
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8318201971.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Andreja Radomského v spore žalobcu C. H. G., Z., so sídlom R. XX, XXX XX F., V.: XX XXX XXX, proti žalovanej J. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XXX/X, XXX XX V., o zaplatenie 872,02 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č.k. 15Csp/68/2018-110 zo dňa 02. júla 2019, takto

rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e rozsudok v spojení s dopĺňacím rozsudkom.
- II. Stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:
„I. Žalobu zamietá.
- II. Súd priznáva žalobcovi náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanému v rozsahu 56% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne samostatným uznesením súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.“
2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 52 ods. 1 až 4, § 54 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, § 467 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, § 1 ods. 2, § 2, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, § 255 ods. 2, § 262 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok.
3. Súd prvej inštancie rozhodol dopĺňacím rozsudkom tak, že:
„III. Súd priznáva žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu k žalovanému v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne samostatným uznesením súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.“
4. Rozhodnutie právne odôvodnil § 225 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok.
5. Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 4Co/173/201893 zo dňa 02.05.2019 rozhodol tak, že zrušil rozsudok v zamietavom výroku a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že sa nevysporiadal s rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu na ktorú nepoukázal a nezdôvodnil odklon od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu ako vyššej súdnej autority a postupom súdu došlo k porušeniu práva strany na spravodlivý proces.

6. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou bol založený záväzkový vzťah, a to na základe úverovej zmluvy. V danom prípade je nesporné, a to vzhľadom na povahu účastníkov tejto zmluvy, že predmetný vzťah je vzťahom spotrebiteľským, keďže žalobca ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel predmetnú zmluvu so žalovanou, ktorá je fyzickou osobou - nepodnikateľom. Súd preto zastáva názor, že uzatvorená zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, a preto je nutné na ňu aplikovať i príslušné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách upravené v Občianskom zákonníku a zároveň ide aj o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd ďalej zistil, že zmluva o úvere zo dňa 31.03.2016 neobsahuje všetky náležitosti vyžadované v cit. ust. zákona č. 129/2010 Z. z., a to predpoklady RPMN. Navyše mal za to, že RPMN bola dohodnutá v zmluve nesprávne vo výške 16,87 %, namiesto správnej 16,017%. Keďže Krajský súd v Prešove potvrdil zaplatenie sumy 634,50 Eur s prísl., súd pokračoval v tomto spore so sumou 237,52 Eur. Súd mal za to, že žalobca by mal teda nárok na vrátenie rozdielu sumy úveru - sumy 1.000,- Eur, ktorú poskytol žalovanej a úhrady žalovanej 365,50 Eur. Z uvedeného dôvodu preto súd zaviazal žalovanú na zaplatenie rozdielu (634,50 Eur) medzi poskytnutou a už uhradenou sumou v rozsudku zo dňa 13.09.2018. Keďže sa zmluva považuje za bezúročnú a bez poplatkov, už bol žalovanej priznaný rozdiel, preto už nebolo čo žalobcovi priznať kvôli chýbajúcej náležitosti, a preto súd vo zvyšnej časti pre 237,52 Eur s prísl. a úrok vo výške 34,06 Eur a úrok z omeškania 0,37 Eur s prísl. žalobu zamietol. Čo sa týka úrokov z úveru poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo/143/1998 s ktorého záverom súd prvej inštancie súhlasil, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu, a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahu medzi účastníkmi konania. V danej právnej veci žalobca pristúpil k zosplatneniu celého úveru ku dňu 03.04.2018, teda týmto dňom sa stal splatný celý úver a súd preto dospel k záveru, že žalobcovi vznikol nárok na úroky z úveru iba do dňa 03.04.2018, potom už nastupuje režim platenia úrokov z omeškania. Vzhľadom na uvedené nepriznal žalobcovi nárok na úrok za úver 13,90% p.a. z nezaplatenej istiny od 04.04.2018 do zaplatenia a v tejto časti žalobu žalobcu zamietol.

7. O trovách konania rozhodol tak, že v časti o zaplatenie 634,50 Eur (73% žalovanej sumy) súd žalobe vyhovel, čo predstavuje úspech žalobcu na jednej strane a neúspech žalovanej na druhej strane. V časti o zaplatenie 237,52 Eur (27% žalovanej sumy) však súd žalobu zamietol, čo predstavuje úspech žalovaného a neúspech žalobcu. Z uvedeného vyplýva, že v konečnom dôsledku bol v konaní úspešnejší žalobca, ktorému patrí náhrada trov konania po odpočítaní neúspechu v konaní, od jeho úspechu v konaní, a to v rozsahu 46% z celkových trov konania, na ktoré by mal nárok pri plnom úspechu.

8. Dopĺňacím rozsudkom rozhodol o trovách odvolacieho konania, kde bol žalobca úspešný, keďže odvolací súd zrušil rozsudok v zamietavej časti na základe odvolania žalobcu, preto súd rozhodoval dopĺňacím rozsudkom aj o týchto trovách, ktoré vznikli žalobcovi. Keďže neúspešnou stranou v konaní bola žalovaná, súd priznal trovy žalobcovi v plnom rozsahu proti žalovanej.

9. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, a to v rozsahu proti zamietnutiu žaloby. Odvolanie právne odôvodnil § 365 ods. 1 písm. h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“). Uviedol, že všetky predpoklady použité na výpočet RPMN v zmluve uvedené sú, a ide o nasledovné: výška úveru, dátum prvej splátky, dátum poslednej splátky, termín splatnosti splátky, úroková sadzba, anuitná splátka, poplatok za poskytnutie úveru a dátum zmluvy. Poukázal na to, že zákon nepožadoval a ani v súčasnosti nepožaduje uvádzať v zmluve konkrétny matematický výpočet RPMN a nepožadoval ani predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označovať ako predpoklady pre výpočet RPMN. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove a Krajského súdu v Nitre. K tvrdeniu o nesprávnom uvedení RPMN uviedol, že z odôvodnenia rozsudku nie je zistiteľné, ktoré konkrétne zákonné ustanovenie a z akého právneho predpisu sa stalo základom pre záver súdu a súd svoj názor vecne ani právne bližšie nešpecifikoval. Rozsudok nikde vo svojej časti neobsahuje odôvodnenie tvrdenia súdu o nesprávnej výške RPMN, čím je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné. Aj v tejto súvislosti poukázal žalobca na ďalšie rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach a Krajského súdu v Trnave. K výpočtu RPMN uviedol, že odôvodnenie rozsudku je nepresvedčivé a vzhľadom k tomu, že žalobca má za to, že rozsudok súdu nie je náležite odôvodnený, dal do pozornosti konštantnú judikatúru vo vzťahu k náležitému a správne odôvodňovaní súdnych rozhodnutí. Poukázal na to, že výpočet RPMN vychádza zo vzorca a zohľadňuje presný dátum čerpania peňažných prostriedkov a prípady, kedy dátum splátky pripadne na deň pracovného pokoja, pri ktorých

sa dátum reálnej splátky časovo posúva na neskorší pracovný deň. Opätovne aj tu poukázal na rozhodnutia krajských súdov Slovenskej republiky. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil tak, že návrhu žalobcu vyhovie aj v zamietnutom rozsahu a žalovaného zaviazhe uhradiť dlh 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň, aby žalobcovi priznal aj náhradu trov konania a trov odvolacieho konania.

10. Žalovaná sa k podanému odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

11. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 C.s.p. a contrario) tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

12. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

13. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte namietaným nesprávnym právnym posúdením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

14. K námietke o nesprávnom právnym posúdení odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Ani táto odvolacia námietka nebola v predmetnom prípade naplnená.

15. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje a na zdôraznenie vecnej správnosti a v súvislosti s odvolacími námietkami žalobcu dopĺňa nižšie uvedené.

16. Súd prvej inštancie správne posúdil predmetný vzťah medzi žalobcom a žalovanou ako vzťah spotrebiteľský. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávania obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatvorená medzi veriteľom a dlžníkom túto charakteristiku spĺňa. V uvedenom prípade je nepochybné, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzatvorená štandardná formulárová spotrebiteľská zmluva, nakoľko právny predchodca žalobcu vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaná je spotrebiteľ, nakoľko pri jej uzatváraní a plnení nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Zákon o spotrebiteľských úveroch v § 9 odsek 2 presne definuje, aké náležitosti, okrem všeobecných (§ 43 Občianskeho zákonníka), musí spotrebiteľská zmluva obsahovať. Okrem iného v § 9 odsek 2 písm. k) uvádza, že zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN) a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť vypočítanú na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a tiež sa uvedú všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Z uvedeného je zrejmé, že

povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa úpravy platnej v čase uzavretia zmluvy medzi stranami sporu bolo aj uvedenie RPMN, predpokladov pre výpočet RPMN a uvedenie celkovej čiastky, ktorú musí žalovaná ako spotrebiteľ zaplatiť.

18. Vo vzťahu k údaju RPMN, odvolací súd uvádza, že RPMN predstavuje údaj dôležitý pre vyjadrenie nákladov na úver a spotrebiteľom pomáha tento údaj spoznať, aké všetky náklady budú spojené so spotrebiteľským úverom. Tým, že celkové náklady sú vyjadrené v percentuálnych bodoch, zjednodušuje sa tým spotrebiteľovi porovnanie obdobných produktov na finančnom trhu a tak aj výber úveru, pre toho - konkrétneho spotrebiteľa najvýhodnejšieho. Zároveň uvedenie všetkých predpokladov výpočtu RPMN umožňuje tak spotrebiteľovi ako aj súdu zistiť, na základe čoho dospel veriteľ (dodávateľ) k výsledku o konečnej výške RPMN, a či je výpočet RPMN správny, nakoľko aj nesprávne uvedenie RPMN zo strany dodávateľa (veriteľa) je klamaním spotrebiteľa a hľadá sa na neho, akoby RPMN nebolo uvedené (pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 20Co/230/2014 zo dňa 19.11.2015). Súd prvej inštancie po zrušení a vrátení vec v zamietnutej časti videl dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru práve v absencii uvedenia predpokladov preš výpočet RPMN a nesprávne uvedenej RPMN. Odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie však v odôvodnení napadnutého rozhodnutia neuviedol, ktoré konkrétne predpoklady v zmluve absentujú.

19. Z prílohy č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“) vyplýva, že predpoklady z ktorých je potrebné vychádzať pri výpočte RPMN sú: výška úveru, dátum prvej splátky, dátum poslednej splátky, termín splatnosti splátky, úroková sadzba, anuitná splátka, poplatok za poskytnutie úveru a dátum zmluvy. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že všetky tieto predpoklady boli v uzatvorenej zmluve síce uvedené, avšak nie všetky boli uvedené správne, v dôsledku čoho došlo tak k nesprávnemu výpočtu RPMN a k nesprávnemu uvedeniu výšky celkovej čiastky, ktorú je žalovaná ako spotrebiteľ povinná zaplatiť, čím tak došlo k nedodržaniu uvedenia náležitostí v spotrebiteľskej zmluve v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ.

20. Z obsahu uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere (č.l. 6 a nasl.) vyplýva, že predpoklady pre výpočet RPMN boli uvedené tak, že: výška úveru 1.000,- Eur, dátum prvej splátky 27.04.2016, dátum poslednej splátky 27.03.2024, termín splatnosti splátky mesačne v 27. deň kalendárneho mesiaca, úroková sadzba 13,90% p.a., anuitná splátka vo výške 17,41 Eur, poplatok za poskytnutie úveru 50,- Eur (jednorazovo) a dátum uzatvorenia zmluvy 31.03.2016. Z uvedeného tak vyplýva, že v uzatvorenej zmluve boli uvedené všetky predpoklady potrebné pre výpočet RPMN. Z týchto vstupných údajov tak potom vyplýva, že výpočet celkovej čiastky a RPMN sa javí ako správny, avšak odvolací súd dáva do pozornosti ešte ďalší údaj, ktorý bol uvedený v zmluve, avšak nebol zahrnutý do ďalších výpočtov a ktorý má podstatný vplyv pre uvedenie ďalších zákonom vyžadovaných náležitostí v spotrebiteľských zmluvách - poplatok za poistenie schopnosti splácať úver. Uvedený poplatok bol v zmluve uvedený vo výške 0,43 Eur, ktorý mala žalobkyňa platiť v pravidelných mesačných splátkach. Z prehľadu splácania do predčasného zosplatnenia (č.l. 10) vyplýva, že žalovaná odo dňa splatnosti prvej splátky uhrádzala žalobcovi pravidelné mesačné splátky vo v skutočnosti vo výške 17,84 Eur, t.j. uhrádzala v zmluve určenú anuitnú splátku 17,41 Eur povýšenú o poplatok za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 0,43 Eur. Z uvedeného tak vyplýva, že pravidelná mesačná splátka zo strany žalovanej bola vo výške 17,84 Eur, nie vo výške 17,41 Eur. Anuitná splátka v tejto výške (17,84 Eur) nebola potom správne uvedená v zmluve v dôsledku čoho žalobca nesprávne vypočítal celkovú čiastku, ktorú bola žalovaná povinná uhradiť, pretože ak bola pravidelná anuitná splátka vo výške 17,84 Eur, ktorú mala žalovaná platiť v 96 splátkach a bola povinná zaplatiť ešte poplatok 50 Eur za poskytnutie úveru, potom celková čiastka, ktorú musela žalovaná zaplatiť bola správne vo výške 1.762,64 Eur. Uvedené dva údaje (výška anuitnej splátky a celková čiastka) ako predpoklady pre výpočet RPMN tak potom majú vplyv aj na samotný výpočet RPMN, pretože tento mal byť správne vo výške 17,41%. Z uvedeného tak vyplýva, že v predmetnom prípade nebola splnená podmienka uvedená v § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, t.j. nebola uvedená správna výška celkovej čiastky, ktorú je žalovaná povinná zaplatiť a tiež nebola uvedená správna hodnota RPMN, teda v zmysle § 11 ods. 1 ZoSÚ je takto poskytnutý úver postihnutý bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou.

21. Vzhľadom na vyššie uvedené, už len samotná skutočnosť, že zmluva obsahuje nesprávny údaj o celkovej čiastke úveru, nesprávny údaj o RPMN a nesprávne uvedené predpoklady pre výpočet RPMN čo má za následok jej bezúročnosť a bezpoplatkovosť, preto odvolací súd sa ďalej nezaoberal skutočnosťou absencie ďalších náležitostí v zmysle § 9 ods. 2 ZoSÚ, nakoľko tieto by nijakým výrazným spôsobom neovplyvnili záver o prípadnej bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru.

22. Vzhľadom na vyššie uvedené tak súd prvej inštancie rozhodol správne, keď zamietol žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie zvyšku uplatnenej istiny vo výške 237,52 Eur. Odvolací súd ešte dodáva, že aj keď žalobca v odvolaní nenamietal zamietnutie žaloby v časti nepriznania zmluvných úrokov po splatnosti celého úveru, odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie v tejto časti, na ktoré v celom rozsahu poukazuje a pre zdôraznenie správnosti len dodáva, že predčasné zosplatnenie úveru predstavuje vo svojej podstate jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi zmenou záväzku požadovať jednorazové, okamžité vrátenie celej úverovej istiny. Teda podstatný rozdiel stavu výhody splátok a stavu jednorazového zosplatnenia úveru spočíva v tom, že spotrebiteľ nemá povinnosť vrátiť celú požičanú sumu naraz. Splácanie úveru v splátkach teda na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje jednoducho povedané cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom.

23. Odvolací súd ďalej poukazuje na to, že správne výroky vo veci samej zodpovedajú aj správne výroky o trovách prvoinštančného a odvolacieho konania.

24. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s dopĺňacím rozsudkom ako vecne správny potvrdzuje.

25. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že stranám sporu nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania. V odvolacom konaní bola úspešná žalovaná, ktorej však zo spisu žiadne preukázateľné trovy odvolacieho konania nevyplyvajú, ani si ich neuplatnila. V odvolacom konaní neúspešnému žalobcovi nemohla byť priznaná náhrada trov odvolacieho konania. Súd preto vyslovil, že stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Správnosť takého rozhodnutia vyplýva aj z rozhodnutia NS SR sp.zn. 6Cdo/544/2015.

26. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).